

Sygn. akt VIII GC 167/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2016 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie, Wydział VIII Gospodarczy,

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Kądziołka

Protokolant: Jarosław Bogdański

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) ((...)) (...) w R. ((...))

przeciwko J. N.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. N. na rzecz powódki (...) ((...)) (...) w R. ((...)) kwotę 18.806,95 euro (osiemnaście tysięcy osiemset sześć euro dziewięćdziesiąt pięć eurocentów) z odsetkami liczonymi w stosunku rocznym od dat wskazanych niżej do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie:

- od kwoty 1213,56 euro od dnia 31 grudnia 2013 r.,
- od kwoty 3,39 euro od dnia 5 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 1229,98 euro od dnia 5 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 50 euro od dnia 12 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 1147,25 euro od dnia 20 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 560 euro od dnia 21 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 302,83 euro od dnia 31 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 726,08 euro od dnia 4 lutego 2014 r.,
- od kwoty 772,60 euro od dnia 15 lutego 2014 r.,
- od kwoty 64,10 euro od dnia 23 maja 2014 r.,
- od kwoty 1871 euro od dnia 23 grudnia 2013 r.,
- od kwoty 1189,50 euro od dnia 31 grudnia 2013 r.,
- od kwoty 281,90 euro od dnia 4 stycznia 2014 r.,

- od kwoty 10,21 euro od dnia 7 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 410 euro od dnia 21 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 550 euro od dnia 21 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 225 euro od dnia 25 stycznia 2014 r.,
- od kwoty 195,98 euro od dnia 21 marca 2014 r.,
- od kwoty 71,76 euro od dnia 23 marca 2014 r.,
- od kwoty 280 euro od dnia 25 marca 2014 r.,
- od kwoty 546,80 euro od dnia 25 marca 2014 r.,
- od kwoty 39,94 euro od dnia 25 marca 2014 r.,
- od kwoty 242 euro od dnia 29 marca 2014 r.,
- od kwoty 420,32 euro od dnia 29 marca 2014 r.,
- od kwoty 265 euro od dnia 30 marca 2014 r.,
- od kwoty 36 euro od dnia 30 marca 2014 r.,
- od kwoty 17,94 euro od dnia 30 marca 2014 r.,
- od kwoty 50 euro od dnia 1 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 350 euro od dnia 1 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 936,75 euro od dnia 4 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 770,57 euro od dnia 6 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 398,25 euro od dnia 6 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 40 euro od dnia 6 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 32 euro od dnia 7 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 1413,10 euro od dnia 8 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 534,04 euro od dnia 11 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 52 euro od dnia 11 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 46 euro od dnia 14 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 431 euro od dnia 14 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 149 euro od dnia 15 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 78,90 euro od dnia 21 kwietnia 2014 r.,
- od kwoty 802,20 euro od dnia 25 maja 2014 r.,

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 7539 zł (siedem tysięcy pięćset trzydzieści dziewięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 167/16

UZASADNIENIE

Powódka (...) ((...)) (...) w R. (...) w pozwie przeciwko J. N. domagała się zapłaty kwoty 18.426,39 euro z odsetkami liczonymi od dnia następnego po terminie płatności wskazanym w fakturach. Dochodzona pozwem kwota stanowi cenę za sprzedane pozwanemu towary, za które powódka wystawiła 42 faktury VAT. Suma kwot, od których powódka domagała się w pozwie odsetek wynosi 18.806,95 euro.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 28 stycznia 2016 r. referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Gorzowie Wielkopolskim orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że roszczenie powódki nie jest wymagalne, ponieważ strony prowadziły rozmowy w przedmiocie odroczenia terminu płatności oraz rozłożenia płatności na raty.

Postanowieniem z dnia 24 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

W piśmie procesowym z dnia 4 maja 2015 r. pełnomocnik powódki sprecyzował żądanie pozwu wskazując, że żądana przez powódkę kwota (i jednocześnie suma kwot, od których powódka dochodzi odsetek) wynosi 18.806,95 euro. W pozwie została podana błędna kwota żądania wynikająca z omyłki w sumowaniu faktur, pełnomocnik powódki zwrócił jednak uwagę na to, że przy wyliczaniu wartości przedmiotu sporu w pozwie jako podstawę do przeliczenia z waluty euro na złotówki przyjęto prawidłową kwotę żądania - 18.806,95 euro.

Pismo procesowe powoda z 4 maja 2015 r. zostało doręczone pozwanemu wraz ze zobowiązaniem do złożenia pisma przygotowawczego zawierającego stanowisko strony pozwanej, pod rygorem przyjęcia, że pozwany wnosi jak sprzeciwie. Wezwanie doręczono pozwanemu w dniu 23 czerwca 2016 r., pozwany nie złożył odpowiedzi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) ((...)) (...) z siedzibą w R. (...) prowadzi działalność handlową od 30 września 1993 roku

J. N. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) J. N.. Przedmiotem działalności J. N. jest produkcja maszyn i sprzętu biurowego, z wyłączeniem komputerów i urządzeń peryferyjnych. Miejscem wykonywania działalności J. N. jest W., ul. (...).

Fakty niesporne , nadto dowód:

raport roczny ((...)) - karta 18-24 (tłumaczenie 41-45)

formularze rejestracyjne nr 10 i 12 - karta 26-28 (tłumaczenie 29-37)

umowa spółki - karta 49-52 (tłumaczenie 46-47)

wydruk z (...) karta 80

W okresie od listopada 2013 r. do kwietnia 2014 r. (...) ((...)) (...) z siedzibą w R. sprzedawała J. N. towary przeznaczone do użytku w produkcji tonerów i wkładów atramentowych.

W związku z zawartymi umowami sprzedaży spółka (...) obciążyła J. N. 42 fakturami VAT. Faktury zostały wystawione w okresie od 15 listopada 2013 r. do 9 kwietnia 2014 r., w walucie euro. W fakturach wskazano adres i miejsce dostawy: W., ul. (...). W każdej fakturze został wskazany czterdziestopięciodniowy termin płatności, liczony od dnia dostawy.

Fakty niesporne , nadto faktury VAT z tłumaczeniami - karta 81-145 (tłumaczenia 188-256)

W szczególności spółka (...) wystawiła następujące faktury VAT, z wymienionymi terminami płatności, które nie zostały przez J. N. zapłacone:

1. Faktura nr (...) z dnia 15 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 1.213,56 euro -

Termin płatności 30 grudnia 2013 roku (faktura została wystawiona na kwotę 2222,50 euro)

2. Faktura nr (...) z dnia 20 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 3,39 euro -

Termin płatności 4 stycznia 2014 roku

3. Faktura nr (...) z dnia 20 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 1.229,98 euro -

Termin płatności 4 stycznia 2014 roku

4. Faktura nr (...) z dnia 27 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 50,00 euro - termin płatności 11 stycznia 2014 roku

5. dla Faktura nr (...) z dnia 5 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 1.147,25 euro

Termin płatności 19 stycznia 2014 roku

6. dla Faktura nr (...) z dnia 6 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 560,00 euro -

Termin płatności 20 stycznia 2014 roku

7. Faktura nr (...) z dnia 16 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 302,83 euro -

Termin płatności 30 stycznia 2014 roku

8. Faktura nr (...) z dnia 20 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 726,08 euro - termin płatności 3 lutego 2014 roku

9. Faktura nr (...) z dnia 31 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 772,60 euro - termin płatności 14 lutego 2014 r.

10. Faktura nr (...) z dnia 7 kwietnia 2014 roku na niezapłaconą kwotę 64,10 euro - termin płatności 22 maja 2014 roku

11. Faktura nr (...) z dnia 7 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 1.871,00 euro -

Termin płatności 22 grudnia 2013 roku

12. Faktura nr (...) z dnia 15 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 1.189,50 euro -

Termin płatności 30 grudnia 2013 roku

13. Faktura nr (...) z dnia 19 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 281,90 euro -

Termin płatności 3 stycznia 2014 roku

14. Faktura nr (...) z dnia 22 listopada 2013 roku na niezapłaconą kwotę 10,21 euro -

Termin płatności 6 stycznia 2014 roku

15. Faktura nr (...) z dnia 6 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 410,00 euro -

Termin płatności 20 stycznia 2014 roku

16. Faktura nr (...) z dnia 6 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 550,00 euro -

Termin płatności 20 stycznia 2014 roku

17. Faktura nr (...) z dnia 10 grudnia 2013 roku na niezapłaconą kwotę 225,00 euro -

Termin płatności 24 stycznia 2014 roku

18. Faktura nr (...) z dnia 3 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 195,98 euro -

Termin płatności 20 marca 2014 roku

19. Faktura nr (...) z dnia 5 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 71,76 euro - termin płatności 22 marca 2014 roku

20. Faktura nr (...) z dnia 7 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 280,00 euro -

Termin płatności 24 marca 2014 roku

21. Faktura nr (...) z dnia 7 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 546,80 euro -

Termin płatności 24 marca 2014 roku

22. Faktura nr (...) z dnia 7 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 39,94 euro - termin płatności 24 marca 2014 roku

23. Faktura nr (...) z dnia 11 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 242,00 euro -

Termin płatności 28 marca 2014 roku

24. Faktura nr (...) z dnia 11 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 420,32 euro -

Termin płatności 28 marca 2014 roku

25. Faktura nr (...) z dnia 12 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 265,00 euro -

Termin płatności 29 marca 2014 roku

26. Faktura nr (...) z dnia 12 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 36,00 euro -

Termin płatności 29 marca 2014 roku

27. Faktura nr (...) z dnia 12 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 17,94 euro - Termin płatności 29 marca 2014 roku

28. Faktura nr (...) z dnia 14 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 50,00 euro -

Termin płatności 31 marca 2014 roku

29. Faktura nr (...) z dnia 14 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 350,00 euro -

Termin płatności 31 marca 2014 roku

30. Faktura nr (...) z dnia 17 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 936,75 euro -

Termin płatności 3 kwietnia 2014 roku

31. Faktura nr (...) z dnia 19 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 770,57 euro -

Termin płatności 5 kwietnia 2014 roku

32. Faktura nr (...) z dnia 19 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 398,25 euro -

Termin płatności 5 kwietnia 2014 roku

33. Faktura nr (...) z dnia 19 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 40,00 euro -

Termin płatności 5 kwietnia 2014 roku

34. Faktura nr (...) z dnia 20 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 32,00 euro -

Termin płatności 6 kwietnia 2014 roku

35. Faktura nr (...) z dnia 21 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 1.413,10 euro -

Termin płatności 7 kwietnia 2014 roku

36. Faktura nr (...) z dnia 24 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 534,04 euro -

Termin płatności 10 kwietnia 2014 roku

37. Faktura nr (...) z dnia 24 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 52,00 euro -

Termin płatności 10 kwietnia 2014 roku

38. Faktura nr (...) z dnia 27 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 46,00 euro -

Termin płatności 13 kwietnia 2014 roku

39. Faktura nr (...) z dnia 27 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 431,00 euro -

Termin płatności 13 kwietnia 2014 roku

40. Faktura nr (...) z dnia 28 lutego 2014 roku na niezapłaconą kwotę 149,00 euro -

Termin płatności 14 kwietnia 2014 roku

41. Faktura nr (...) z dnia 6 marca 2014 roku na niezapłaconą kwotę 78,90 euro - termin płatności 20 kwietnia 2014 roku

42. Faktura nr (...) z dnia 9 kwietnia 2014 roku na niezapłaconą kwotę 802,20 euro - termin płatności 24 maja 2014 roku.

Łączna kwota niezapłaconych należności z 42 faktur wynosi 18.806,95 euro.

Dowód: faktury VAT z tłumaczeniami - karta 81-145 (tłumaczenia 188-256)

Pismem z dnia 17 czerwca 2014 r. pełnomocnik spółki (...) wezwał J. N. do zapłaty kwoty 26.164,95 euro wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie z tytułu należności z 55 faktur VAT, wystawionych w okresie: 24 października 2013 r. - 9 kwietnia 2014 r. W piśmie zostały wskazane terminy płatności należności z poszczególnych faktur. Wskazano również, że mimo kilkakrotnych telefonicznych i listownych monitów J. N. nie zapłacił powyższej kwoty. Dalej pismo

wskazuje rachunek (...) spółki (...) (z podaniem nazwy banku prowadzącego rachunek spółki, adresu banku, numeru rachunku, numerów S. i (...)) oraz zawiera zobowiązanie do zapłaty powyższej kwoty w terminie pięciu dni.

Pismo zostało wysłane pocztą i odebrane przez J. N. 20 czerwca 2014 r.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2014 r. pełnomocnik spółki (...) ponownie wezwał J. N. do zapłaty wraz z należnymi odsetkami za opóźnienie. W wezwaniu wskazano kwotę 23.905,07 euro z tytułu należności z 46 faktur VAT, wystawionych w okresie: 29 października 2013 r. - 9 kwietnia 2014 r. Pismo wymienia terminy płatności poszczególnych faktur oraz ponownie wskazuje dane dotyczące rachunku (...) spółki (...). W dalszej części pisma wskazano, że wezwanie jest ostateczne i w przypadku niedokonania wpłaty w terminie pięciu dni pełnomocnik skieruje w imieniu spółki sprawę na drogę postępowania sądowego, wnosząc o wydanie nakazu zapłaty.

Pismo zostało wysłane pocztą i odebrane przez J. N. 19 sierpnia 2014 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 17 czerwca 2014 r. z potwierdzeniem odbioru - karta 257- 261

wezwanie do zapłaty z 14 sierpnia 2014 r. z potwierdzeniem odbioru - karta 262-265

Sąd zważył, co następuje:

Powódka wywodzi roszczenia objęte żądaniem pozwu z umów sprzedaży.

Powódka jest osobą prawną mającą siedzibę w (...). Pozwany jest osobą fizyczną zamieszkałą w Polsce. Rozpoznający sprawę Sąd w pierwszym rzędzie miał obowiązek zbadania, jakie prawo materialne znajduje zastosowanie przy ocenie stosunku prawnego, z którego powódka wywodzi swoje roszczenie.

Z pisma procesowego powódki z dnia 4 maja 2015 r. wynika, że strony nie dokonały umowy wyboru prawa właściwego dla łączącego ich stosunku prawnego. Powódka wskazała jednocześnie - powołując się na art. 4 ustęp 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I) [Dz.Urz.UE L z dnia 4 lipca 2008 r.] - że rozpoznawana sprawa podlega prawu polskiemu, albowiem pozostaje ona w związku z tym państwem z uwagi na to, że:

- powodowa spółka od lat prowadzi regularną sprzedaż oferowanych przez siebie towarów na rynku polskim,
- miejsce głównego przedsiębiorstwa pozwanego znajduje się na terytorium Polski;
- powódka w wezwaniach do zapłaty informowała pozwanego, że skieruje sprawę na drogę postępowania sądowego wnosząc o wydanie nakazu zapłaty, a pozwany nie kwestionował takiego rozwiązania.

Powódka wskazała również, że prowadziła postępowania sądowe przeciwko innym przedsiębiorcom działającym na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i również w tych sprawach stosowane było - z przyczyn opisanych wyżej - polskie prawo materialne.

Zgodnie z art. 4 ustęp 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I): jeżeli ze wszystkich okoliczności sprawy wyraźnie wynika, że umowa pozostaje w znacznie ściślejszym związku z państwem innym niż państwo wskazane w ust. 1 lub 2, stosuje się prawo tego innego państwa.

W rozpoznawanej sprawie, mając na uwadze wszystkie okoliczności sprawy, przyjąć należało, że zastosowanie znajduje prawo polskie. Przemawia za tym związek umów zawieranych przez powódkę z państwem polskim. Powódka sama twierdzi, że prowadzona przez nią sprzedaż produktów jest powiązana z rynkiem polskim, powódka - jak sama twierdzi - wchodzi w kontakty gospodarcze ze wieloma przedsiębiorcami na terytorium Polski i na tym rynku prowadzi regularną sprzedaż. Fakt ten wynika również z dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie, w szczególności z załączonego do pozwu wezwania do zapłaty z dnia 17 czerwca 2014 r., w którym wskazano, że w okresie od października

2013 r. to kwietnia 2014 r. powódka zawarła z pozwanym 55 umów sprzedaży. Załączone do pisma procesowego powódki z 4 maja 2016 r. przykładowe orzeczenia, jakie zostały wydane w sprawach prowadzonych przez powódkę przeciwko innym niż pozwany przedsiębiorcom, także potwierdzają fakt regularnej sprzedaży powódki dokonywanej na rynku polskim, realizowanej co najmniej od 2007 r. (o czym świadczą daty odsetek za opóźnienie zasądzonych w załączonych przez powódkę orzeczeniach). Na gruncie rozpoznawanej sprawy istotny jest również fakt, że w każdej fakturze VAT, załączonej do pozwu, powódka jako miejsce dostawy wskazywała siedzibę pozwanego: W., Polska. Pozwany z kolei ani w sprzeciwie od nakazu zapłaty, ani po doręczeniu mu pisma procesowego powódki z dnia 4 maja 2016 r. nie podniósł żadnych okoliczności, które świadczyłyby o tym, że zawierane przez niego z powódką umowy nie pozostają w ścisłym związku z państwem polskim. Mając na uwadze powyższe przyjąć należało, że umowy zawierane przez powódkę i pozwanego pozostają w ściślejszym związku z państwem polskim, niż z Wielką Brytanią i tym samym w sprawie niniejszej znajduje zastosowanie polskie prawo materialne.

W rozpoznawanej sprawie nie ma sporu co do tego, że strony zawarły umowy sprzedaży, potwierdzone 42 fakturami VAT, załączonymi do pozwu. Powódka domaga się zapłaty ceny za sprzedane pozwanemu towary, tym samym podstawą prawną roszczeń powódki jest art. 53 Konwencji Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów sporządzonej w W. dnia 11 kwietnia 1980 r. (zwanej dalej Konwencją), zgodnie z którym: Kupujący obowiązany jest zapłacić cenę za towary i przyjąć dostawę, zgodnie z umową i niniejszą konwencją.

Wskazać bowiem trzeba, że zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. b Konwencji ma ona zastosowanie do umów sprzedaży towarów między stronami mającymi siedziby handlowe w różnych państwach, jeżeli normy międzynarodowego prawa prywatnego wskazują na ustawodawstwo Umawiającego się Państwa jako prawo właściwe.

Jak wyjaśniono powyżej normy międzynarodowego prawa prywatnego (tj. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (R. I)) jako prawo właściwe wskazują na prawo polskie, z kolei Rzeczpospolita Polska należy do Umawiających się Państw w rozumieniu Konwencji.

W niniejszej sprawie nie ma między stronami sporu co do tego, że pozwany kupił od powódki towary o wartości 18.806,95 euro i nie zapłacił za nie ceny. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podniósł jedynie, że roszczenie powódki nie jest wymagalne, ponieważ pozwany wielokrotnie prowadził rozmowy z przedstawicielami powódki, podczas których ustalone zostało, iż z uwagi na trudności finansowe pozwanego termin płatności będzie przesunięty, sama płatność zostanie zaś rozłożona na raty. Jako dowód dla wykazania tych faktów pozwany powołał przesłuchanie stron, wnosząc o ograniczenie tego dowodu do przesłuchania strony pozwanej. W tym celu pozwany został wezwany do osobistego stawiennictwa na rozprawę w dniu 20 września 2016 r. Pozwany w tym terminie nie stawiał się składając zaświadczenie lekarskie, usprawiedliwiające niestawiennictwo. Ponownie wezwano pozwanego na rozprawę z 10 listopada 2016 r., pod rygorem pominięcia dowodu z przesłuchania. Wezwanie zostało doręczone pozwanemu w dniu 23 września 2016 r., pozwany na rozprawę nie stawiał się i nie usprawiedliwił swojej nieobecności. W tych okolicznościach dowód z przesłuchania pozwanego nie został przeprowadzony. Pozwany nie udowodnił więc swoich twierdzeń, zgodnie z którymi miałyby dojść do uzgodnień między stronami, w ramach których doszłoby do zmiany terminów płatności określonych przez powódkę w fakturach VAT. Dodać trzeba, że strona powodowa w piśmie procesowym z dnia 4 października 2016 r. zaprzeczyła podanym przez pozwanego faktom, zgodnie z którymi miałyby być między stronami prowadzone rozmowy dotyczące odroczenia terminów płatności. Pismo to zostało doręczone pozwanemu, pozwany do treści tego pisma nie odniósł się. Tym samym przyjąć należało, że pozwany zobowiązany był zapłacić za dostarczone towary w datach wskazanych przez powódkę w pozwie, a więc w datach wymienionych w fakturach VAT, zgodnie z którymi termin płatności określony został na 45 dni od dnia dostawy. Termin ten jest korzystniejszy dla pozwanego niż regulacje Konwencji, która w artykule 58 ust. 1 przyjmuje zasadę równoczesności świadczeń kupującego i sprzedawcy stanowiąc, że jeżeli nie umówiono się inaczej świadczenia kupującego i sprzedawcy powinny być spełnione równocześnie, tzn. kupujący jest zobowiązany do zapłaty ceny gdy sprzedający stawia do jego dyspozycji towary bądź dokumenty pozwalające nimi rozporządzać.

Roszczenie o zapłatę kwoty 18.806,95 euro, znajdujące swoją podstawę prawną w cytowanym wyżej art. 53 Konwencji, jest więc uzasadnione.

O odsetkach orzeczono zgodnie z art. 78 Konwencji, zgodnie z którym jeżeli strona nie dokona zapłaty ceny lub innej należności, druga strona ma prawo do odsetek od zaległej sumy, niezależnie od żądania odszkodowania należnego na podstawie artykułu 74.

Konwencja nie zawiera żadnego postanowienia w kwestii wysokości stopy procentowej odsetek za opóźnienie. Jednakże zgodnie z art. 7 ust. 2 Konwencji kwestie dotyczące spraw regulowanych przez niniejszą konwencję, a które nie są w niej wyraźnie rozstrzygnięte, rozstrzygane będą według ogólnych zasad, na których opiera się Konwencja, lub w braku takich zasad, zgodnie z prawem właściwym na mocy norm międzynarodowego prawa prywatnego. Oznacza to, że stopę procentową określa prawo państwa wyznaczonego przez normy kolizyjne prawa prywatnego międzynarodowego – w rozpoznawanej sprawie jest to prawo polskie. Powódka domagała się w rozpoznawanej sprawie odsetek ustawowych, w piśmie procesowym z dnia 4 maja 2016 r. doprecyzowała, że są to odsetki ustawowe wg prawa polskiego.

Na rzecz powódki zasądzono więc dochodzoną pozwem kwotę 18.806,95 euro z odsetkami od dnia następnego po dniu wskazanym jako termin płatności w każdej z 42 załączonych do pozwu fakturach VAT, do dnia 31 grudnia 2015 r. w wysokości odsetek ustawowych, oraz od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie. Powyższe rozróżnienie między "odsetkami ustawowymi" i "odsetkami ustawowymi za opóźnienie" zostało dokonane z uwagi na to, że ustawą z dnia 9 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1830), która weszła w życie 1 stycznia 2016 r., ustawodawca wprowadził pojęcie "odsetek ustawowych za opóźnienie" (art. 481 § 2 k.c.), w odróżnieniu od pojęcia "odsetek ustawowych" (art. 359 § 2 k.c.), stąd też celowym było zaznaczenie w sentencji wyroku, że zasądzone wyrokiem odsetki od dnia 1 stycznia 2016 r. są odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Powództwo zostało oddalone jedynie w odniesieniu do odsetek ustawowych żądanych przez powódkę od kwoty 802,20 euro od dnia 25 kwietnia 2014 r. (faktura VAT nr (...)), ponieważ termin płatności tej faktury został określony na dzień 24 maja 2014 r., stąd też odsetki od kwoty 802,20 euro zasądzono od dnia 25 maja 2014 r. (a nie od 25 kwietnia 2014 r., jak wskazano w żądaniu pozwu).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. oraz na podstawie przepisów Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z 2002 roku).

Stroną wygrywającą sprawę była powódka, na jej rzecz zasądzono koszty postępowania obejmujące: opłatę sądową od pozwu w wysokości 3922 zł (od wartości przedmiotu sporu wynoszącej 78.426,39 zł - Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim wydając nakaz zapłaty nie dokonał sprawdzenia wartości przedmiotu sporu, po doręczeniu pozwu może to nastąpić jedynie na zarzut pozwanego - art. 25 § 2 k.p.c., pozwany takiego zarzutu jednak nie podniósł), koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600 zł oraz opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.